

Good Samaritan

“Con đi và cũng làm như thế (Luca 6,15)

Mục Đích

- * Bங்க bỏ thương tích tinh thần & thể xác cho người cùng khổ.
- * Mang tình thương của Chúa đến cho nhân loại lỗi lầm bằng lời cầu nguyện.
- * Bảo vệ sự sống:
 - Chôn cất và cứu vớt thai nhi
 - * Nâng đỡ những bệnh nhân HIV & AIDS
 - * Giúp đỡ các em bé mù lòa khuyết tật

Quý Ân Nhân Vagsc
sẽ được hưởng lời cầu nguyện
& việc thực thi bác ái cho tha nhân của:
Hàng Giáo Sĩ- Quý Dòng Tu
& Các Thiện Nguyện Viên
của các trung tâm do Vagsc bảo trợ

Linh Hướ̃ng & Đồng Hành

Rev Nguyễn Đức Tuấn, CMC
Rev Nguyễn Kim Long
Rev Trần Huy Hoàng
Rev Phạm Đức Hậu
Rev Bùi Quang Thuận
Rev Nguyễn Quốc Anh
Deacon Jerry Đào Văn Hóa
Sr Therese Trần
Sr. Mary Frances
Sr Phạm Ghy Tạc

Ban Điều Hành

Cố Vấn Đinh Hồng Phong
Hội Trưởng Alexander Nguyễn Hoạt
Phó Ngoại Phạm Tấn
Phó Nội Nguyễn Văn Yên
TTK Nguyễn Văn Liêm
TQ Nguyễn Hoa Cương
Lập C. Đoàn - Trần M. Phúc - Lý Mỹ Linh
Đinh Thành Cẩm Văn - Kathy Đào
Clara Nguyễn.
Tax Adviser
Mr. Nguyễn Trọng Tài
Law Adviser
Attorney Phạm Văn Phổ

Hội từ thiện **Người Samarit Nhân Lành Việt Mỹ**

VAGSC

Vietnamese American Good Samaritan Charities

PO Box 18209 Anaheim Hills CA 92817 - USA

Bảo Vệ Sự Sống – Protect Human Life

Non Profit Organization # 37 155 2124 – April 2007 CA – USA - All donations are Tax deductible

Email: vagsc1@yahoo.com www.vagsc.com – Tel (714) 974 5288

Bản Tin 17 – Nihil Obstat Rev Peter Trần Huy Hoàng **Tháng 6 - 2015**

Đức Tổng Giám Mục Leopoldo Girelli Đặt Viên Đá Đầu Tiên Xây Dựng VCTĐ La Vang

Sau bài Tin Mừng, Đức Tổng Giám Mục Leopoldo Girelli, Đại Diện Đức Thánh Cha Bênêđictô XVI tại Việt Nam, chia sẻ Lời Chúa bằng tiếng Anh. Trong lúc lắng nghe bài chia sẻ Lời Chúa của Đức Tổng Giám Mục Leopoldo Girelli, cộng đoàn phụng vụ hân hoan vỗ tay nhiều lần để tán thưởng Đức Mẹ La Vang, Mẹ các Giáo Hữu Việt Nam; tán thưởng Đức Thánh Cha Bênêđictô XVI và Vị Đại Diện của Ngài, tán thưởng Hội Đồng Giám Mục Việt Nam; tán thưởng việc xây dựng Đền Thánh Toàn Quốc La Vang, Vương Cung Thánh Đường La Vang, đang được bắt đầu bằng Nghi Thức Đặt Viên Đá Đầu Tiên.

Bài Giảng Của

Đức Tổng Giám Mục Leopoldo Girelli

Trước tiên, tôi xin gửi lời chào đến tất cả mọi người hiện diện ở đây. Thật là một niềm vui lớn cho tôi khi được hiện diện trong biến cố hân hoan này, với tư cách là đại diện của Đức Thánh Cha Bênêđictô XVI tại Việt Nam. Tôi xin hiệp ý với anh chị em trong lời cầu nguyện tại nơi La Vang thân yêu này, khi chúng ta cùng nhau cử hành Lễ Vọng Đức Mẹ Hồn Xác Lên Trời. Xin thân ái kính chào Đức Tổng Giám Mục Stêphanô Nguyễn Như Thế, Tổng Giám Mục Huế; Đức Tổng Giám Mục Phêrô Nguyễn Văn Nhơn, Chủ tịch Hội Đồng Giám Mục Việt Nam, cùng toàn thể Quý Đức Giám Mục, Quý Linh Mục, Quý Tu sĩ và tất cả anh chị em.

Xin cảm ơn sự hiện diện của tất cả anh chị em. Tôi xin chuyển đến anh chị em những lời cầu chúc tốt đẹp nhất và phép lành từ Đức Thánh Cha Bênêđictô XVI. Đức Thánh Cha rất thân thiết gần gũi với Giáo Hội Việt Nam, đặc biệt trong dịp cử hành nghi thức Đặt Viên Đá Đầu Tiên của Đền Thánh Toàn Quốc La Vang. Lễ Đức Mẹ Hồn Xác Lên Trời là ngày lễ của niềm vui, và hôm nay, niềm vui của chúng ta lại càng lớn hơn nữa, vì hôm nay, chúng ta khởi công xây dựng Đền Thánh Toàn Quốc này, để tôn vinh Đức Trinh Nữ Maria, người Mẹ trên trời của tất cả chúng ta.

thực, là nơi chính Thiên Chúa nhập thể và hiện diện nơi trần gian này. Mẹ Maria đã trở thành ngôi nhà của Thiên Chúa, bởi vì Mẹ đã tin thật vào Chúa.

Cũng như Mẹ, Giáo Hội Công Giáo cũng tin vào sự thật của Thiên Chúa hiện thân nơi Đức Kitô. Nơi Đức Kitô, chúng ta tìm ra sự thật về Thiên Chúa và loài người. Nơi Ngài, mọi người sẽ tìm thấy sự tự do trọn vẹn, tìm thấy ánh sáng để hiểu ra chân lý sâu xa và biến đổi nó bằng sức mạnh của tình yêu.

Trong bài đáp ca, chúng ta vừa nghe, đó là bài thánh ca Manificat, bài ca tuyệt diệu của niềm vui, xuất phát từ tâm hồn Mẹ Maria để ca tụng Thiên Chúa, nghĩa là loan báo những kỳ công của Ngài. Mẹ hằng mong mỏi cho Thiên Chúa được tôn vinh, được trở nên cao cả trên trần gian này và trong cuộc đời của Mẹ nữa, cũng như sự hiện diện của Mẹ giữa chúng ta. Mẹ biết rằng nếu Thiên Chúa cao cả, thì chúng ta cũng sẽ được trở nên giống như Người, vì cuộc sống của chúng ta không bị áp bức đè nặng, nhưng được thăng hoa và triển nở.

Thế giới hiện tại, với lối sống thực dụng hoặc ý thức hệ vô thần, luôn muốn Thiên Chúa của chúng ta biến mất đi, sợ rằng Ngài không ban được cho chúng ta sự tự do. Thế nhưng, một khi Thiên Chúa đã biến mất đi, thì con người lại chẳng trở nên tốt đẹp hơn tí nào, và rút cuộc, con người đơn thuần chỉ là một sản phẩm của cuộc tiến hóa, để con người chỉ có thể đem ra dùng, bị lợi dụng, và bị lạm dụng mà thôi. Chỉ có khi nào Thiên Chúa được tôn vinh cao cả thì nhân loại mới có thể trở nên tốt lành.

Chúng ta hãy làm cho Thiên Chúa được trở nên cao cả, được tôn vinh ngay tại Việt Nam của chúng ta, qua việc xây dựng Đền Thánh Toàn Quốc này, dâng kính Đức Mẹ La Vang. Đền Thánh này sẽ là Nhà của Thiên Chúa, bởi vì khi tôn vinh Đức Maria như là Mẹ Thiên Chúa, chúng ta cũng tôn vinh Ngài chính là nơi mà Thiên Chúa ngự.

Mẹ Maria đã dọn chỗ cho Thiên Chúa trong tâm hồn mình, và như thế, Mẹ thực sự trở nên đền thờ đích

Như Đức Thánh Cha Bênêđictô XVI đã nói rằng trong chân lý của Chúa Kitô, chúng ta khám phá ra nền tảng của những giá trị luân lý chứa đựng những chỉ dẫn rõ ràng về sự sống, sự chết, về bổn phận, về quyền lợi, về hôn nhân gia đình và xã hội; tóm một lời, nó bao hàm những giá trị bất khả xâm phạm của con người. Kitô giáo, khi làm sáng tỏ những giá trị ấy, không muốn áp đặt ai cả, nhưng muốn đưa ra lời mời gọi về Chúa Kitô để hiểu biết sự thật, mà sự thật sẽ giải thoát chúng ta.

Anh chị em thân mến, Chúa Giêsu tin tưởng trao phó sự nổi tiếng sứ mạng của Người cho Giáo Hội. Để làm tròn bổn phận này, Giáo Hội phải quan tâm đến sự tự do tôn giáo căn bản, gồm khả năng rao giảng và cử hành đức tin cách công khai, mang sứ điệp tình thương cho người khác, mang lại sự giao hòa và bình an mà Chúa Giêsu đã đem đến cho trần gian.

Tại Việt Nam, Giáo Hội từng bước đã có thể thi hành sứ vụ căn bản này cho việc diễn tả đức tin một cách cởi mở và công khai. Hôm nay, tại La Vang này, chúng ta cùng biết ơn Chính Quyền địa phương đã tạo điều kiện dễ dàng để tái thiết Thánh Địa này, nơi được coi như Trái Tim của Giáo Hội Công Giáo Việt Nam.

Hơn lúc nào hết, ước gì những sự hiểu biết lẫn nhau được tiếp tục mãi, và tôi mong ước khuyến khích Chính Quyền cùng cố và tăng cường những gì đã được thực hiện qua đối thoại. Quyền tự do của con

người về tôn giáo, riêng tư, cũng như trong chiều kích công cộng, diễn tả một sự duy nhất tính của nhân bản của con người, con người đó, cùng một lúc, là một công dân và một tín hữu. Như lời của Đức Thánh Cha, chúng ta sẽ trở thành những người tín hữu tốt và công dân tốt, và chúng ta sẽ trở thành những công dân tốt nếu như chúng ta là những Kitô hữu tốt.

Trong thực tế hôm nay, người tín hữu có bốn phận phải tham gia vào việc xây dựng xã hội và củng cố những giá trị mang tính xã hội. Nuôi dưỡng niềm hy vọng để xây dựng một thế giới tốt đẹp hơn, và tạo những điều kiện thuận lợi để kiến tạo hòa bình và sự phát triển hài hòa bằng các nguyên lý Phúc Âm. Khi Giáo Hội Công Giáo đề cao những quyền lợi này, Giáo Hội không hề muốn đòi hỏi những đặc ân nào riêng cho mình, mà Giáo Hội chỉ muốn trung thành với Thiên Chúa, với Đức Kitô và với Tin Mừng Phúc Âm.

Ở đâu có Chúa Kitô hiện diện, chúng ta trở nên nhân đạo hơn, và tính nhân loại của chúng ta trở nên hiện thực hơn. Đó là lý do tại sao mà Giáo Hội luôn tìm những chứng từ sống động bằng rao giảng và dạy dỗ. Hy vọng lớn lao biết mấy đến trong lúc sắp tới đây, trên Đất Nước mến yêu này, Giáo Hội có thể mang lại cho những lĩnh vực của sự hiểu biết với các trường trung học, đại học và các phúc lợi của sự vụ mình.

Anh chị em thân mến, “tin” có nghĩa là đi theo con đường chỉ dẫn của Tin Mừng Chúa Giêsu Kitô, với một ý thức sâu sắc về trách nhiệm đối với thế giới và lịch sử chúng ta đang sống, từ đó, chúng ta tham gia một cách hữu hiệu vào việc xây dựng một thế giới chan hòa công lý, nhân ái và hòa bình.

Năm Đức Tin bắt đầu từ tháng 10 tới đây, là cơ hội đặc biệt để nhắc lại lời cam kết đức tin của chúng ta. Vào dịp mừng Đại Lễ Đức Mẹ Lên Trời hôm nay, chúng ta hãy nhìn lên Mẹ Maria: Mẹ dẫn chúng ta tới niềm hy vọng, dẫn tới tương lai tràn ngập niềm vui; Mẹ dạy chúng ta cách thế để thực hiện điều ấy bằng cách đón nhận Con của Ngài, là Chúa Giêsu vào trong cuộc sống của chúng ta với lòng tin, bằng cách để lời của Ngài hướng dẫn chúng ta và bằng cách lần bước đi theo Ngài mỗi ngày.

Giờ đây, chúng ta hãy cảm tạ Thiên Chúa đã cho chúng ta món quà, là chính Mẹ Ngài và cũng là Mẹ chúng ta, và chúng ta hãy khấn cầu Mẹ Maria, xin Mẹ giúp chúng ta biết đi theo con đường Chúa Giêsu mỗi ngày.

Kính xin Mẹ Maria, Mẹ các Giáo Hữu, Nữ Vương Thiên Đàng, gìn giữ nước Việt Nam và đồng hành với chúng ta, cho đến khi hoàn thành Đền Thánh Quốc Gia La Vang này và luôn mãi. Xin cảm ơn.

Lm Emmanuen Nguyễn Vinh Gioang (Dịch)

Sự Lạ Đức Mẹ La Vang

Nữ Sĩ Lê Tín Hương

LTS: Bà Lê Tín Hương hiện ở California, là một nhạc sĩ, cũng là một nhà văn, qua cha cố Trọng đang nghỉ hưu tại Orange County, California, gởi cho chúng con câu chuyện về Ôn Lạ của Mẹ Lavang ban cho gia đình bà cách đây 40 năm. Xin mời bạn đọc theo dõi. “Về bên Mẹ Lavang” chân thành cảm ơn tác giả.

Con rời nhà lúc sáu giờ sáng Chủ Nhật. Lái xe trong cơn mưa tầm tã, trên con đường dài vẫn còn mù mờ tối của một buổi sáng mùa đông lạnh lẽo, đối với con là một việc làm gần như rất hiếm hoi. Ngày cuối tuần, nhất là những sáng trời mưa, con vẫn có cái thú rúc trong chăn và nằm nướng. Cây đàn Tây Ban Cầm được gác sẵn bên góc đường để con có thể với tay kéo lên bất cứ lúc nào, và ngồi dựa lưng vào thành giường nhả hứng... Những dòng nhạc về mưa, về thân phận lúc đó lại có cơ hội tiếng thăng tiếng trầm đến với cuộc đời... Riêng sáng hôm nay, lòng con nao nao mong đợi. Con thức dậy sớm. Sau một chút trang điểm nhẹ nhàng, con chọn cho con chiếc áo màu trắng, khoác ngoài chiếc áo ấm màu đen và sẵn sàng chờ giờ ra xe. Trời chưa thấy sáng và giờ đi hãy còn sớm. Con bâng khuâng ngồi nhìn ra khung cửa, mưa vẫn còn nặng hạt, dấu chỉ báo hiệu cho một cơn mưa có thể kéo dài đến chiều...

Liên tưởng đến buổi Thánh Lễ Đại Trào mà con sẽ tham dự sáng nay, khai mạc năm Toàn Xá 200 năm Đức Mẹ Lavang và kỷ niệm 10 năm phong thánh, 117 vị anh hùng Tử Đạo Việt Nam. Con bỗng thấy lòng lâng lâng xúc động. Ngoài sự cảm phục về tấm gương sáng ngài tình yêu và tuyên xưng đức tin của các Thánh Tử Đạo, thì mỗi khi nhắc đến Mẹ Lavang, là gọi lại trong con hồi tưởng về một khung trời thơ ấu xa xưa với biển có trọng đại đã đến với gia đình con cách đây 40 năm về trước, vào một ngày mưa gió như hôm nay... Năm 1958, ba con làm việc tại bệnh viện Trung Ương thánh phố Huế. Mỗi tháng ông vẫn cùng các bác sĩ đi thanh tra các bệnh viện nhỏ ở các vùng lân cận. Hôm ấy, ông sửa

soạn đi thăm bệnh viện Quảng Trị, cách thành phố Huế khoảng 65 cây số về phía Tây Bắc. Con còn nhớ rõ sáng hôm ấy trời mưa lạnh. Những cơn mưa mà những ai đã từng ở Huế chắc chắn không thể nào quên được. Mưa tầm tã, rả rích kéo dài từ ngày này sang ngày khác tưởng chừng như vô tận. Ba con chuẩn bị lên đường. Chiếc xe chở ông cùng ba vị bác sĩ và một nhân viên bệnh viện đã đón ông ở ngoài công. Ba con mặc vào người chiếc áo jacket bằng da và dặn dò mẹ con một vài điều gì đó rồi vội vàng ra xe.

Bước xuống mấy bậc thềm ông gặp ngay cha Luận đang bước vào. Cha Cao Văn Luận cùng quê quán với cha con, Ngài rất gần gũi và thương yêu gia đình con. Một trong những mong mỏi của Ngài là được thấy gia đình con theo Đạo. Tuy rất kính và quý mến cha nhưng điều đó với ba mẹ con là một trở ngại lớn, không thể nào thực hiện được. Cả hai bên nội ngoại con không ai có Đạo. Mẹ con đồng thời lại là một Phật Tử. Bà đã quy y, pháp danh Nguyễn Khai. Bà cũng đã từng xây chùa cho làng ngoại con tại Huế. Mẹ con là một người đàn bà có học. Như đa số những bà mẹ Việt Nam khác rất hiền lành và nhẫn nhục. Cả cuộc đời hy sinh cho hạnh phúc của chồng con, nhưng trong vấn đề tín ngưỡng thì lại rất cương quyết, chẳng thể nào lay chuyển được. Ba con biết thế nên ông rất tôn trọng mẹ con mặc dầu ông rất kính mến cha Luận.

Cha Luận gặp ba con, Ngài bắt tay rất vui vẻ, Ngài đưa cho ba con một tấm ảnh và bảo: “Con mới đi kiệu ngoài Lavang về. Con kính cho ông một tượng ảnh của Mẹ Lavang. Đức Mẹ đã làm nhiều phép lạ và rất linh thiêng. Ông hãy giữ lấy mà cầu nguyện.” Ba con cười cười, nói cảm ơn cha, rồi thuận tay ông nhét tấm ảnh vào túi trong của chiếc áo da. “Con phải đi ngay cha à, mọi người đang đợi con ở ngoài kia.” Vừa nói ba con vừa chào từ giã cha rồi ra xe. Con nhìn theo chiếc xe chở ba con khuất dần, khuất dần sau màn mưa dày đặc...

Buổi chiều trong khi người nhà chuẩn bị bữa cơm, chúng con ngồi nghe mẹ kể chuyện. Mẹ đang kể một đoạn trong câu chuyện “những kẻ khốn cùng” (les misérables) của văn hào Victor Hugo thì chúng con nhận được hung tin. Chiếc xe chở ba con và bốn người nữa đã bị lật tại cầu Giồng Quảng Trị và

chìm xuống sông. Tất cả đều tử nạn. Bệnh viện báo tin và yêu cầu gia đình ra ngay hiện trường để nhận xác đồng thời để tắm liệm tại chỗ cho thân nhân...

Trước biến cố bất ngờ đó, mẹ con như người bị sét đánh. Bà run rẩy rững sờ ôm lấy con. Làm sao con có thể diễn tả hết nỗi đau đớn trong lòng mẹ lúc ấy... (giờ đây sau biết bao lần chứng kiến những chia ly, tử biệt, con mới ngậm ngùi thấm thía được niềm đau đớn của những nỗi đợi chờ tuyệt vọng), chỉ biết là đã nhìn thấy mẹ đầm đìa nước mắt và cả chúng con nữa... Ngoài kia dòng lệ của đất trời vẫn hững hờ rơi... Mẹ con và chị em con theo chiếc xe của bệnh viện ra Quảng Trị nhận xác cha. Đến nơi, tại một trạm gác nhỏ nằm cuối chân cầu, xác của ba vị bác sĩ và nhân viên bệnh viện đã được vớt lên. Còn thi hài của ba con thì chưa tìm thấy.

Người ta chưa vớt được ba con nhưng mọi người xác định là ông cũng cùng một số phận với những người đã tử nạn; nhất là ông đã chìm sâu dưới lòng nước quá lâu. Mẹ con mặt mày bạc nhược tái xanh, mắt đỏ hoe vì khóc, đứng ở một góc phòng chờ đợi... Thân nhân của các nạn nhân đều đã tới, tiếng kêu gào khóc kể nghe rất não lòng. Con vừa buồn vừa sợ, mơ hồ cảm thấy một khúc quanh nào đó thật ngặt nghèo đang chờ đợi gia đình con. Em con vì còn nhỏ, có lẽ chưa hiểu lắm, nép trong lòng mẹ ngơ ngác nhìn quanh: “Ba đâu, ba đâu mẹ!” Mẹ con chưa kịp dỗ dành em thì bỗng có tiếng người la lớn: “Đây rồi, vớt được xác sau cùng rồi!” Là ba đó, mẹ con chạy nhào tới. Phải rồi, người ta đang khiêng ba con vào, đặt ba con nằm trên chiếc băng ca. Lại có tiếng người la lên: “Trời ơi! Ông ta hình như chưa chết. Còn thở. Hơi thở yếu lắm. Làm hô hấp nhân tạo ngay đi!”

Và ba con quả còn sống thật! Mẹ con quỳ xuống lạy trời lạy đất. Cảm ơn Trời Phật đã cứu sống ba con. Nước mắt một lần nữa tuôn dầm dề trên má mẹ, nhưng lần này là những giọt nước mắt hạnh phúc không ngờ... Chúng con quỳ chung quanh chiếc băng ca nơi ba con đang nằm. Ba con tỉnh lại hẳn. Ông nói bằng một giọng nói thật yếu ớt, câu nói đầu tiên mà con không bao giờ quên được: “**Hãy xin cha rửa tội, rửa tội cho cả nhà, Đức Mẹ Lavang đã cứu ba.**” Nói xong ông đưa tay vào trong túi áo da lục lọi kiếm tìm, và sau đó ông rút ra tấm ảnh

Đức Mẹ Lavang. Tấm tượng ảnh mà cha Luận đã cho ông trước chuyển đi định mệnh. Tấm ảnh đã ướt sũng và đậm màu vì thấm nước, nhưng hình Đức Mẹ với chiếc áo choàng xanh vẫn còn in rõ nét. Ba con nói tiếp: “**Đây chính Bà này đã cứu ba, Bà đã lôi ba, lúc ấy đang mắc kẹt trong xe, ra khỏi cửa xe. Bà đẩy ba nổi lên mặt nước và nói Ta là Đức Mẹ Lavang, Ta đến cứu con.**” Con chợt nghĩ lại, nếu ngày hôm đó ba con không vội vàng ra đi, và có thời giờ để tiếp chuyện với cha Luận. Có lẽ bức tượng ảnh Đức Mẹ Lavang đã bị quên trong một ngăn kéo nào đó cùng với sự hững hờ của ba mẹ con. Sau biến cố đó, gia đình con gồm ba mẹ và 7 anh chị em đã rửa tội trong sự tự nguyện rất hoan hỷ của mẹ con. Ba vị linh mục thân thiết của gia đình con, cha Cao Văn Luận, cha Ngô Văn Trọng lúc bấy giờ là cha Chánh Xứ họ đạo Phanxicô, hay còn gọi là Nhà Thờ nhà nước, nơi mà gia đình con cư ngụ, và cha Vũ Minh Nghiễm, Dòng Chúa Cứu Thế, người đã dày công dạy giáo lý cho chúng con. Cả ba vị linh mục này đã dâng thánh lễ và ban phép rửa tội cho chúng con. Theo lời xin của ba con, để cảm tạ ơn thánh của Đức Mẹ, lễ rửa tội được tổ chức tại Thánh Đường Đức Mẹ Lavang Quảng Trị.

Mẹ con vô cùng vui mừng hân hoan, và tin tưởng lần chuỗi mân côi cảm tạ ơn Đức Mẹ mỗi ngày. Cho đến ngày nhắm mắt bà là một tín đồ sốt sắng, sùng kính Đức Mẹ tuyệt đối. Đây là những hình ảnh cuối đời của mẹ con. Con còn nhớ rõ sau thời gian gia đình chịu phép rửa tội. Mẹ con đã chịu đựng nhiều lời ra tiếng vào của họ hàng và những người quen biết. Họ cho rằng gia đình con theo đạo là để mưu cầu cho một quyền lợi nào đó. Về phần chúng con khi đến trường cũng nghe những lời đàm tiếu của bạn bè. Mỗi lần than vãn với mẹ thì mẹ lại khuyên răn chúng con: “Ba là cột trụ và là nguồn sống của gia đình chúng ta. Vì thế đâu có chịu bao nhiêu thử thách, khó khăn cũng phải chấp nhận để cảm tạ ân sủng đó. Tình yêu luôn luôn có cái giá phải trả, và cái giá đó có nghĩa gì đâu với ân huệ mà Đức Mẹ đã ban cho gia đình chúng ta.”

Mẹ con nói đúng, ơn lạ mà Mẹ Lavang đã ban là một biến cố lớn trong đời sống tâm linh của gia đình, cũng là một biến cố trong lịch sử gia tộc. Ba con năm nay đã gần 90. Ông vẫn còn kính tấm tượng ảnh năm xưa đã cứu ông trên bàn thờ. Tấm

ảnh Đức Mẹ ngày nay đã mờ nhạt theo thời gian, nhưng mỗi ngày ông đều đọc kinh lần hạt cảm tạ Mẹ. Câu chuyện mâu nhiệm này đã được chúng con thường xuyên kể lại cho con cháu nghe, như là một câu chuyện thần thoại nhưng có thật. Xảy đến từ một trong những phép lạ của Đức Mẹ Lavang đối với gia đình con nói riêng và nhiều gia đình khác nói chung. Ngày đại lễ hôm nay trời cũng mưa. Con lái xe trong cơn mưa như trút nước, Lòng hạnh phúc vô cùng vì con được có Chúa. Có ánh sáng niềm Tin của Ngài chiếu rọi tâm hồn con. Có Tình Yêu bao la rộng mở của Đức Mẹ đã đến với gia đình con từ thuở con mới lên mười...

Con lắng nghe những lời huấn từ của Đức Tổng Giám Mục Nguyễn Văn Thuận. Bằng giọng nói rõ ràng trầm ấm, Ngài nhắc lại lịch sử Giáo Hội Công Giáo Việt Nam từ những ngày đầu tiên. Qua biết bao nhiêu thăng trầm gian khổ có máu, có nước mắt và ngày nay đã được thăng hoa với 117 Vị Thánh Tử Đạo. Gia đình các ngài cũng đã theo Chúa cách đây 300 năm, với những thử thách cùng với nhiều ân sủng của Chúa, của Đức Mẹ, đặc biệt là Mẹ Lavang. Ngài cũng kể lại những phép lạ mà Đức Mẹ đã ban, trong đó có phép lạ chữa lành bệnh cho cha cố Trọng, cha Linh Hưởng của gia đình con. Con tự cảm thấy gia đình mình may mắn, đã được hưởng một ân sủng quá đặc biệt đến từ Tình Yêu bao la không bờ bến của Mẹ.

Trong cái lạnh của mùa Đông, lòng con bỗng nhiên ấm cúng. Con thấy tâm hồn như nở hoa. Đóa hoa Yêu Thương trong vườn hoa rực rỡ của niềm Tin. Con hy vọng sẽ mãi mãi là đóa hoa đầy hương sắc, không bao giờ héo rũ ulla tàn. Con thầm cảm ơn Chúa, cảm ơn Mẹ, cúi đầu để che dấu dòng lệ cảm xúc đang âm thầm rơi. Dòng lệ của hơn bốn mươi năm trước kể từ khi gia đình con được ơn lạ của Đức Mẹ Lavang, trải qua biết bao sóng gió bể dâu... Có lúc đã ngưng đọng, có lúc tưởng chừng bị lãng quên, hôm nay lại từng giọt chảy dài... Những giọt lệ vui mừng. Những giọt lệ bồi hồi nhắc nhở con niềm hạnh phúc được nương náu trong Tình Yêu và Ân Sủng của Chúa, của Mẹ Maria.

California,
Chúa Nhật ngày 22 tháng 2 năm 1998
Lê Tín Hương

Kỷ Niệm Một Chuyến Đi
Tháp Tùng Thánh Tượng
Mẹ La Vang

Joseph Alexander Nguyễn Hoạt
Nguyễn Chủ Tịch DBX VN Hoa Kỳ

Cuối tháng 6 năm 1998, con được phép của Đức Tổng Giám Mục Stephano Nguyễn Như Thế, tháp tùng hai thánh tượng Mẹ La Vang đến trình diện Đức Giáo Hoàng Gioan Phaolô II, tại Vatican; xin Đức Thánh Cha làm phép, do sự sắp xếp của ĐTGM Huế và Đức Ông Trần Ngọc Thụ.

Phái đoàn của chúng con có 29 người. Trưởng phái đoàn là cha Nguyễn Thanh Long, phụ tá có cha Nguyễn Phú An và thầy Phó Tế Trần Văn Chung. Giáo dân chúng con có cả thầy 26 người, một phần thuộc Washington DC còn một phần kia thuộc California, chúng con cùng hẹn nhau tại Vatican và lên đường.

I. Khó Khăn Đầu Tiên.

Phái đoàn của Cali có nhiệm vụ phải mang hai thánh tượng của Điêu Khắc gia Văn Nhân theo. Nhưng khi vào quầy gửi hành lý, nhân viên của hãng hàng không từ chối không cho hai thánh tượng lên máy bay. Họ viện lý do là trọng lượng quá nặng trên 100 pounds nên không đi theo người được, mà thánh tượng phải gửi theo đường Cargo, đó là luật của hãng không.

Chúng con đề nghị xin gặp cấp trên của hãng hàng không, viện lý do là phái đoàn của chúng con sang Vatican, trình diện Đức Giáo Hoàng và xin Ngài làm phép. Nếu chúng con tới Ý mà không có tượng thì cuộc hành hương này vô nghĩa. Theo đúng như luật đã định, người có trách nhiệm cao hơn cũng từ chối luôn. Nhưng ông ta có hứa là nội chiều ngày thứ Ba tượng sẽ có mặt tại Ý để sáng thứ Tư các anh trình diện Đức Giáo Hoàng.

Mọi người chờ đợi, và đúng như lời họ hứa, vào lúc 5 giờ chiều thứ ba, có điện thoại báo cho biết là tượng đã sang đến Frankfurt Đức và chừng 7 giờ chiều sẽ sang đến Ý. Mọi người vui mừng vì chuyến đi đã thành tựu. Cảm tạ ơn Mẹ.

II. Khó Khăn Thứ Hai.

Vào khoảng 8 giờ tối ngày thứ Ba, con và người tài xế đánh luôn cả một chiếc xe bus không lồ ra phi trường lãnh tượng ra. Làm thủ tục giấy tờ và đóng thuế xong cũng gần 12 giờ khuya. Công việc như vậy tưởng là xong không ngờ lại gặp trở ngại khác.

Chúng con lễ phép hỏi nhân viên phi trường: Thưa ông, xin cho chúng tôi lãnh tượng ra, 10 giờ sáng mai chúng tôi phải trình diện Đức Giáo Hoàng. Có lẽ ông này là vô thần, mặt lạnh như tiền trả lời một câu cộc lốc rằng: Nhân viên đã về hết, giờ này chỉ thả chó ra thôi chứ không cho tượng ra!

Câu trả lời ấy thẳng thắn ấy làm chúng con thật đau lòng, nhưng nghĩ lại có lẽ đúng, ban đêm họ sợ chó chết đói, phải bồi thường nên cho chó ra thôi. Còn thánh tượng thì có chết chóc gì đâu mà cần cho ra giữa đêm khuya. Thành ra con và bác tài xế lui thủi đánh xe trở về tay không.

Tới Hotel cũng gần 1 giờ sáng, cả đêm không ngủ, 6 giờ sáng đã phải lò mò bò dậy, cả phê cả pháo cho bác tài xế cho công việc chôi chày. Chứ ở bên đồng đất nước người này biết nhờ ai được bây giờ? Hôm đó, tới phi trường đã hơn 8 giờ sáng, nhưng vẫn chưa thấy nhân viên vào văn phòng làm việc, kẻ thì đang đứng hút thuốc, người kia đang uống cà phê, lè phê như mấy ông Anam thuở xưa vậy; máy móc thì chậm chạp, thủ tục thì rườm rà. Lấy được thánh tượng ra cũng phải đến 8 giờ 30 sáng. Mà đường từ phi trường tới công trường Thánh Phêrô lái xe cũng phải mất một tiếng, mà vào giờ cao điểm như lúc này ít ra cũng phải một tiếng rưỡi.

Con than thở với Mẹ Lavang, xin cứu giúp con, chứ giờ này khách hành hương đông như kiến làm sao mà lọt vào công trường Vatican được! Làm sao bây giờ, mình chỉ quen Đức Ông Thụ thôi chứ biết ai mà nhờ lúc này. Đức Ông thì đang bận rộn xếp đặt ngoài công trường.

Nhưng chờ mãi không thấy tượng Mẹ La Vang tới, nóng ruột Ngài liền về phòng làm việc. Ngay lúc ấy, gặp ngay điện thoại của con. Con trình với ngài con đang ở đây làm sao mà đến điểm hẹn được. Đức Ông vội nói ngay, bây giờ con phải đi lối sau thẳng vào phòng làm việc của cha như lối con đến thăm cha chiều hôm qua.

May quá, vừa đến văn phòng của Đức Ông đã thấy ngay 4 người lính cận vệ của Đức Giáo Hoàng chờ sẵn, họ khiêng ngay thánh tượng đi theo ngõ sau, và ra ngoài công trường. Đi đến đâu cận vệ mũ lông của ĐGH chào lia lịa, thằng nhỏ cù lần được lính Đức Giáo Hoàng chào thì khoái chí quá, bèn nở nụ cười toe toét. Họ chào đây là chào Đức Ông Thụ, thư ký của Đức Giáo Hoàng, kẻ tháp tùng đi bên ngài cũng thấy hãnh diện cho người VN mình có Đức Ông Thụ.

Phái đoàn tháp tùng Mẹ La Vang VN, được Đức Ông Thụ xếp cho ngồi bên trái của khán đài và sát nơi Đức Giáo Hoàng làm lễ, phải một phen hú vía, ai nấy trái tim muốn bật ra ngoài. Giờ hẹn với Đức Thánh Cha là 10 giờ sáng, mà đến 10 giờ kém 10 vẫn chưa thấy thánh tượng đâu, 10 giờ kém 5 ..., kém 4..., kém 3..., kém 2 ..., cũng vẫn chưa thấy.

Mọi người hồi hộp như muốn tắt thở. Nhưng vào lúc 10 giờ kém 2 phút ai nấy thở phào nhẹ nhõm, khi thấy 4 người lính của Đức Giáo Hoàng khiêng hai thùng chứa thánh tượng xuất hiện, đằng sau có Đức Ông và con đi băng ngang qua khán đài đến điểm hẹn. Chỉ kịp mở thùng mang thánh tượng ra ngoài là vừa lúc Đức Giáo Hoàng đến và làm phép thánh tượng Mẹ La Vang. Cảm tạ ơn Mẹ, Mẹ đã tính toán cho chúng con mọi sự, công việc đã diễn ra một cách tốt đẹp không sai một giây.

III. Khó Khăn Thứ Ba

Hai thánh tượng Mẹ La Vang vừa được Đức Giáo Hoàng làm phép xong, cha Long đã đưa phái đoàn đến thăm xã giao Đức Hồng Y Nguyễn Văn Thuận. Thăm ĐHY xong con nói với Cha Long, cha tiếp

tục đưa phái đoàn hành hương theo như chương trình đã định. Còn con ở lại cùng với vợ chồng anh bạn (Tùng-Nụ) từ Pháp qua lái chiếc Stationwagon sang Ý thăm chúng con. Cũng nhờ chiếc xe này mà thánh tượng Mẹ di chuyển dễ dàng, nếu không thì chỉ có việc đứng đó mà khóc. Ý định của chúng con là sau khi Đức Giáo Hoàng làm phép, một thánh tượng Mẹ La Vang sẽ gửi ra Huế cho Đức Tổng Thê, còn tượng kia thì gửi về Hoa Kỳ cho Đức Ông Tiên. Nhưng ra phi trường thì không có hãng máy bay nào nhận hàng. Các hãng bay của Mỹ, Pháp, Ý đều trả lời không. Con đến hãng Italino nói: Tôi là người VN, có quốc tịch Hoa Kỳ, tôi cùng phái đoàn mang thánh tượng sang đây xin Đức Thánh Cha làm phép. Thánh tượng này của chúng tôi, chúng tôi muốn gửi cho ai thì gửi, tại sao các ông không nhận.

Nhân viên của hãng hàng không Italino trả lời: Tượng này của các ông, một tác phẩm văn hóa nghệ thuật, nhưng đã vào đất Ý rồi là thuộc quyền của chính phủ và bộ văn hóa Ý, các ông ra đó mà xin phép. Con há hốc miệng, rồi lảm bảm trong lòng: biết Bộ Văn Hóa ở mô mà tìm bây giờ. Sau đó con liền gọi điện thoại cho Đức Ông Thụ xin cầu cứu. Đức Ông trả lời ngay, nhiều việc quá nên cha quên, bây giờ con mang thánh tượng trở lại Vatican gặp cha. Chúng con trở lại Vatican lần nữa, lần này không phải để gặp Đức Giáo Hoàng mà đến khu bưu chính của Giáo Hoàng. Nơi đây tên tuổi của chúng con được xé đi, thay thế vào đó tên mới, hành lý thuộc này Bộ Ngoại Giao Vatican. Cũng nhờ nhãn hiệu mới này mà các hãng hàng không nhận hàng liền, và thánh tượng Mẹ La Vang cũng nhờ đó mà đã qua lọt các cửa khẩu một cách dễ dàng, cho dù cửa khẩu Saigon. Cảm tạ ơn Mẹ.

IV. Khó Khăn Thứ Tư.

Hai pho tượng Mẹ La Vang do Đức Giáo Hoàng Gioan Phaolô II làm phép, tượng số 1 đang ngự tại Vương Cung Thánh Đường La Vang VN, tượng số 2 ngự tại thánh đường giáo sư Mẹ Việt Nam (Đức Ông Long) tại Washington DC. Còn tượng Mẹ ở gốc cây đa trung tâm La Vang thì sao?

Chúng con nghĩ rằng tượng Mẹ La Vang trong Vương Cung Thánh Đường, và ở ngoài gốc cây đa phải giống nhau. Thấy không được, một Mẹ mà hai dung mạo. Sau khi đã tham khảo cùng Đức Tổng Giám Mục Huế, chúng con hứa sẽ lo việc này. Nhưng Tượng ở gốc cây đa phải cao cao 9 feet cả

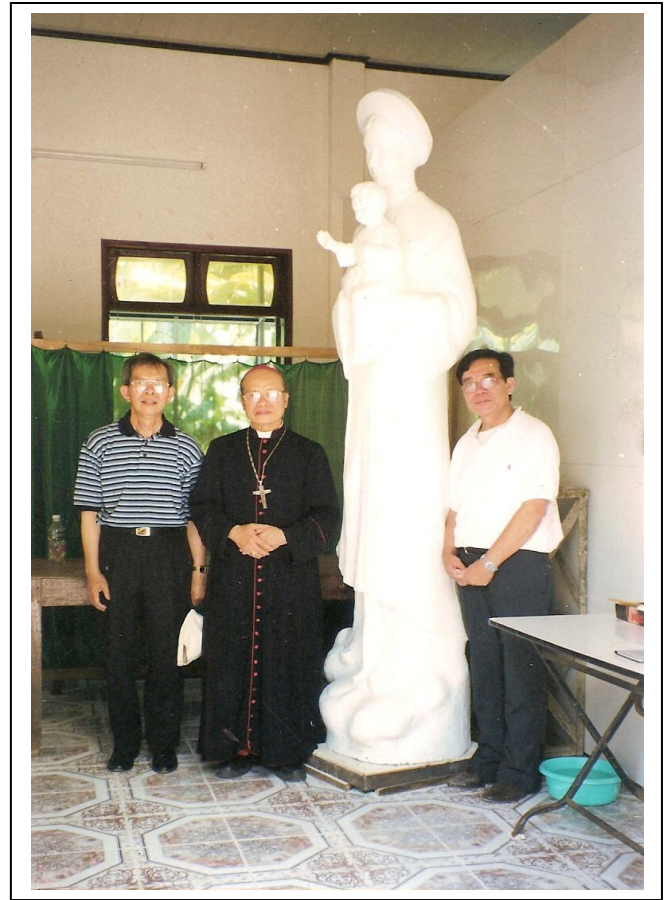
một khối xi-măng khổng lồ. Nếu thực hiện tại Hoa Kỳ thì làm sao mà di chuyển. Còn làm tại VN thì không có giờ, vả lại chính quyền VN họ có cho thực hiện không? Công việc thật nan giải. Điều khắc gia Văn Nhân đã nghĩ ra một cách và đề nghị. Bây giờ tôi thực hiện cái vỏ Mẹ La Vang bằng một thứ chất liệu thật cứng, chia Đức Mẹ ra làm ba phần đầu mình và chân tay, rồi đóng trong hai chiếc thùng lớn. gửi về VN trước, sau đó chúng ta sẽ về VN đổ xi-măng cho cốt sắt và ráp nối lại.

Công việc xong xuôi, đem đến chỗ gửi hàng gặp người phụ trách, họ nói: Ông gửi gì thì viết lên đây chứ không viết gì làm sao chúng tôi giám nhận. Khó quá! Nếu viết thật là tượng Mẹ La Vang thì sợ bị làm khó dễ, nên viết dụng cụ tu sửa thánh đường, và muốn cho lạc hướng thay vì La Vang, thì gửi về cho cha bạn Phạm Văn Thân ngoài Vũng Tàu. Ba tháng sau, cha Thân nhận được giấy báo của Tân Cảng Đồng Nai, hàng đến nơi. Ngài liền thuê một chiếc xe vận tải cùng một số anh em cận vệ hộ tống đi lãnh hàng.

Vào Tân cảng trình giấy tờ xong, họ phái hai người Công An quan thuế ra xét. Khi mở thùng ra thấy hình Mẹ La Vang, họ tỏ ra ngỡ ngàng khi thấy đây là tượng Mẹ La Vang không phải dụng cụ tu sửa thánh đường như trong tờ khai. Cha Thân lo lắng. Nhưng may mắn thay. Hai vị công an thuế quan ôn tồn và mỉm cười nói, thôi cha đóng thùng lại và cho lên xe đi, cha vào trong văn phòng đóng thuế 70 Dollas thôi, chúng con mới theo đạo Chúa đây. Nghe vậy, cha con cha Thân mừng quá, cho tượng lên xe chạy một mạch ra Trung Tâm La Vang giao cho cha Giám Đốc Thoại.

Bên Hoa Kỳ, khi hay tin trên, chúng con liền mua vé máy bay trực chỉ La Vang. Hai tuần lễ ở La Vang chúng con mới có dịp thưởng thức cái nóng tháng 6 của Miền Trung. Nóng chỉ lạ rứa, nóng như thiêu như đốt. Ban đêm nực quá, quạt điện không chạy nổi, vì nhiều người dùng quá.

Sau hai tuần lễ, việc ráp nối thánh tượng Mẹ La Vang cao 9 feet, bằng xi-măng cốt sắt đã xong. Mười hai giờ khuya đêm ấy, Đức Tổng đã ra lệnh cho cần câu trực tượng Mẹ lên khán đài chính. Chúng con hết sức vui mừng vì hai dung mạo Mẹ La Vang trong Vương Cung Thánh Đường và khán đài chính ở gốc cây đa giống hệt nhau. Cảm tạ ơn Mẹ.

Đến đây chúng con mới nhớ lại chuyện Mẹ Guadalupe bên nước Mexico (1531), khi Người sai thánh mọi San Diego đi lo công việc cho Mẹ. Ông thánh này tỏ vẻ lưỡng lự vì đang bận bịu công việc là ông chủ đang đau nặng. Nên đã bị Đức Mẹ trách khéo:

“Con không biết Mẹ là Mẹ của con sao? Con không hiểu Mẹ là người mẹ đã chăm lo cho con từng giây từng phút à?”

Nghe vậy San Diego mới yên tâm chạy đi lo việc cho Mẹ. Sau đó, Đức Mẹ đã đến chữa lành cho người chủ của San Diego.

Vâng, viết đến đây, con mới nghiệm thấy rằng, chúng ta hãy làm theo hết khả năng của Chúa ban cho mình. Phần còn lại đã có Đức Mẹ lo.

(Hiện tại thánh tượng Mẹ La Vang ở gốc cây đa trước đây bằng xi-măng nay đã được thay thế bằng cẩm thạch cho khỏi bị phai mờ - Xin Chúc Mừng)

Joseph Alexander Nguyễn Hoạt
Nguyên Chủ Tịch ĐBX VN Hoa Kỳ

Xin quý Ân Nhân Hiến Dâng Gạch Ngói Cho Vương Cung Thánh Đường Mẹ La Vang VN

Thánh Đường Đức Mẹ
La Vang xưa cũ
vì chiến tranh tàn phá
trung tâm đã trở nên
hoang tàn đổ nát

Hiện nay
nền
móng
của
Vương
Cung
Thánh
Đường
Đức Mẹ
La Vang
đang
được xây
cắt

Vương Cung Thánh Đường
Đức Mẹ La Vang Trong Tương Lai

Của Hiến Dâng

Quý vị có thể liên lạc trực tiếp với :

Trang tin của Tổng Giáo Phận Huế - Phụ trách: LM.

Emmanuel Nguyễn Vinh Gioang .:

Địa chỉ: 69 Phan Đình Phùng - Huế - Việt Nam -

Tel: 84.54.3831967

Email: tonggiaophanhue@gmail.com

hoặc envgioang@gmail.com -

Website: <http://tonggiaophanhue.net>

Hãy gửi check về :

VAGSC

PO Box 18209

Anaheim Hill CA 92817

- Dưới check viết Mẹ La Vang
- Số tiền và danh tánh quý vị, chúng tôi sẽ chuyên về trung tâm Đức Mẹ La Vang.
- Cửa hiến dâng sẽ được khấu trừ thuế.

Cuộc Đời Tôi Ở Trong Tay

Mẹ Maria

Nữ Tu Jean Berchmans Minh Nguyệt

Câu chuyện xảy ra hồi đệ nhị thế chiến 1939-1945 và do nữ tu Catherine kể lại, chuyện của một vị Sĩ Quan người Mỹ:

Anh Sĩ Quan kể : Thời quân Đức chiếm đóng Verviers - vương quốc Bỉ - tôi có nhiệm vụ chăm sóc bệnh nhân trong trại tù người Đức.

Một buổi sáng, tôi đến giúp người tỵ nạn nơi trung tâm tiếp cứu. Tại đây, tôi trông thấy một thanh nữ trạc tuổi 20, bị kết án tử hình. Cô là tín hữu Công Giáo Nga và chào đời tại Ba Lan. Nét mặt cô buồn sầu đến độ khiến tôi đặc biệt chú ý ngay khi vừa trông thấy cô. Tôi gọi chuyện hỏi để biết lý do.

Cô trả lời:

- “Em rất thích sống và muốn sống, nhưng chỉ vài ngày nữa, tất cả sẽ chấm dứt cuộc đời em!”

Tôi hỏi:

- “Em là tín hữu Công Giáo phải không?”

Cô đáp ngay:

- “Thưa phải! Em là người Công Giáo!”

Tôi liền cầm dây đeo có ảnh vẫy phép lạ (ảnh Đức Mẹ ban ơn) trao cho cô và dặn:

-“Em hãy nhận dây đeo và ảnh Đức Mẹ MARIA. Hãy mang nơi cổ và để lộ rõ ràng ảnh vẫy phép lạ. Rồi hãy thực hiện câu nói của thánh nữ Jeanne d'Arc. Em biết câu gì không? Đó là câu: **“Kể nào không biết liều thì cũng chẳng biết thành công là gì!”**”

Nghe tôi nói thế, cô gái Công Giáo người Nga hiểu ngay là đến lúc cô phải tìm đường tẩu thoát...

Một buổi sáng tinh sương, cô trốn khỏi trại và chạy như bay, băng qua cánh đồng. Cô càng ra sức chạy mau hơn nữa, khi thoáng thấy đàng sau mình, có người đang đuổi theo. Cô hoảng hồn thất vía. Vừa chạy cô vừa nắm chặt ảnh vẫy phép lạ và thành khẩn kêu van, xin Đức Mẹ MARIA cứu con thoát chết.

Sau cùng thì thanh niên cũng đuổi kịp cô. Chàng nói:

- “*Cô chạy trốn phải không? Tôi thấy cô là người Công Giáo. Còn tôi là người Mỹ. Vậy tôi sẽ giúp cô. Cô đừng sợ hãi gì cả!*”

Viên sĩ quan trẻ tuổi người Mỹ cư xử với cô gái người Nga y như thể cô là vị hôn thê. Trong khi đó, cô gái chỉ mong ước điều duy nhất: TỰ DO !

Khi cả hai đến được Hoa Kỳ - bến bờ của TỰ DO - chàng thanh niên Mỹ trả lại tự do thực sự cho cô gái và nói: - “*Tôi đã cứu sống cô. Đúng như thế. Nhưng tôi không lạm dụng lý do này mà cầm giữ cô như là hôn thê thật của tôi. Tôi cầu chúc cô tìm thấy một vị hôn phu khác, theo ý cô!*”

Cô gái cảm động trả lời:

- “*Em không quen biết ai nơi đây cả. Nhưng anh đã cứu em thoát chết. Bây giờ em được hoàn toàn tự do. Vậy thì, em xin dùng tự do của em để chứng tỏ lòng em ghi ơn anh. Tự do của em không gì khác là được ở cạnh anh mãi mãi!*”

Thế là đôi bạn trẻ - một Nga, một Mỹ - quyết định kết hôn. Một năm sau, họ sinh đứa con đầu lòng.

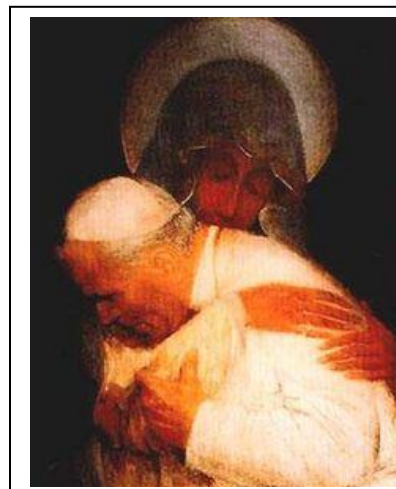
Sau lễ nghi rửa tội của đứa bé, họ viết thư cho tôi và kể lại câu chuyện trốn thoát thành công khỏi trại tù và cuộc sống hiện tại nơi đất Hoa Kỳ.

Họ sống thật hạnh phúc bên nhau và nhất là, lòng đầy tràn tâm tình cảm tạ dâng lên Đức Trinh Nữ Rất Thánh MARIA, Hiền Mẫu Chí Thánh.

(Albert Pflieger, ”**FIORETTI DE LA VIERGE MARIE**”,

Membre Editeur-Diffuseur 1992, trang 37-38+75)

Nữ tu Jean Berchmans Minh Nguyệt
(Vatican - 11/08/2012)

Đức Mẹ cũng đã hiện ra cứu Thánh Giáo Hoàng Gioan Phaolo II. Khi Ngài bị mưu sát tại Công Trường Thánh Phero Ngày 13 tháng 5 1981

Lễ Kính Lòng Thương Xót Chúa 4 - 12 - 2015 - GP Bắc Ninh
Vagsc đã thực thi lòng thương xót cho kẻ khốn cùng - 100 chiếc xe lăn đã được phân phối

Đức Cha Cosma Hoàng Văn Đạt GM Bắc Ninh đã chính thức trao tặng cho những người khuyết tật GP BN

Những người đau yếu khuyết tật tỏ ra vui mừng khi đón nhận món quà quý giá của các ân nhân Vagsc

Khi cha mẹ các em toan tính loại bỏ - Lại có những những tâm hồn cao thượng tận tình thương cứu

Những mảnh đời bất hạnh khắp đó đây !!! Phải được săn sóc vì họ là hình bóng Chúa Giesu

Lễ Kính Lòng Thương Xót Chúa Tại Trung Tâm Hòa Bình

Chầu Thánh Thể và Thánh Lễ Đồng Tế được cử hành trọng thể tại trung tâm kính Lòng Thương Xót Chúa

Những người tàn phế đã được mang đến cùng hiệp dâng Thánh Lễ trong biển cỏ trọng đại này

Quà trên tay, bữa ăn ngon miệng, dự lễ sốt sắng . Đó là đặc điểm của ban tổ chức Trung Tâm kính Lòng Thương Xót Chúa

Các anh em phong tật Miền Bắc cũng được săn sóc chu đáo - LM Bùi Quang Thuận GD Caritas Bắc Ninh

Vagsc Kính Cáo

Mọi sự đều đắt đỏ gia tăng, vì thế, thánh lễ giúp các cha hưu dưỡng cũng phải gia tăng.
Các Tòa Giám Mục đã quyết định cho mỗi thánh lễ là 10 \$ trên khắp đất nước VN.
Xin kính cáo cùng các bà con cô bác. Từ nay nếu quý Ân Nhân muốn xin lễ xin hiến dâng 10 \$

Trao tặng xe lăn cho người khuyết tật, bệnh tật

Sáng ngày 04/02/2015, tại TTMV Hà Thạch, Caritas Hưng Hóa đã trao tặng 50 chiếc xe lăn cho những người bệnh tật, khuyết tật (không phân biệt tôn giáo) trong địa bàn giáo phận Hưng Hóa. Cùng đồng hành với những người bệnh trong buổi trao tặng xe có sự Giuse Nguyễn Thái Hà.

Trong những năm qua, công tác chăm sóc, giúp đỡ người khuyết tật – bệnh tật là một phần không thể thiếu trong các hoạt động thường kỳ của Caritas Hưng Hóa. Bên cạnh việc thăm hỏi động viên và tặng quà vào các dịp lễ tết để cùng chia sẻ những khó khăn thiếu thốn với họ, Caritas Hưng Hóa còn luôn dành sự quan tâm cách đặc biệt trong việc giúp họ khắc phục những hạn chế về đi lại thông qua việc hỗ trợ xe lăn để phục vụ cho các hoạt động sinh hoạt hàng ngày của người bệnh.

Được sự trợ giúp của Hội Từ Thiện Vietnamese American Good Samaritan Charities (VAGSC) 50 chiếc xe lăn đã được trao đến tận tay những người khuyết tật và gia đình người bệnh. Mặc dù thời tiết những ngày cuối năm không mấy thuận tiện cho việc đi lại nhưng người dân vẫn không ngại khó khăn vượt qua đường xá xa xôi để đến nhận xe về cho người thân của mình. Chính niềm vui rạng ngời trên khuôn mặt của mỗi người đã giúp xua tan đi cái giá lạnh của những ngày đông rét mướt.

Kể từ nay chiếc xe lăn sẽ trở thành đôi bàn chân hữu ích cho những bệnh tật - khuyết tật, nhờ nó họ có thể dễ dàng đến nhà thờ tham dự thánh lễ mỗi tuần, họ có thể tự mình đi thăm hỏi trò chuyện với bạn bè, hàng xóm xung quanh. Chiếc xe cũng giúp giảm bớt đi phần nào những khó khăn mà gia đình họ phải trải qua khi chăm sóc người bệnh.

Thay mặt cho những người được trao tặng xe lăn, Văn phòng Caritas Hưng Hóa xin chân thành tri ân Quý Ân Nhân Hội Từ Thiện Vietnamese American Good Samaritan Charities (VAGSC) đã quảng đại giúp đỡ để sẻ chia những khó khăn và mang lại niềm vui cho những người khuyết tật. Nguyễn xin Ân Sủng và Bình

An của Thiên Chúa luôn ở cùng mỗi người chúng ta, đặc biệt là trong năm 2015 này.

50 chiếc xe lăn khác đang trên đường đến Giáo phận Bắc Ninh, được trao phó trách nhiệm và phân phối cho quý bà con tàn phế, là cha Giám Đốc Caritas BN LM Bùi Quang Thuận.

*Hãy Gia Tăng Cầu Nguyện
& Sám Hối*

**Xin Đức Chúa Cha
Thương Xót Thế Giới**

*(Bằng cách đọc Chuỗi Kinh Thương Xót
& Chuỗi Mối Khôi)*

Vi:

*** Đi chúc Đức Thánh GH Gioan Phaolo II kêu gọi.**

"Hiện nay các con đang sống trong thời đại đầy gian nguy và thử thách ... Các con hãy cầu xin Chúa là Thiên Chúa của các con giải trừ những nguy nan trong thế giới sắp sụp đổ này ..."

*** Phần III của Bí Mật Fatima chị Lucia đã tiết lộ**

"Vị Thiên Thần với thanh gươm lửa cháy phỏng bên tay trái của Ngài, nó lóe sáng, phụt ra những ngọn lửa như thể sắp đốt cháy thế giới, nhưng rồi chúng tắt ngúm khi tiếp xúc với ánh quang từ bên phải của Đức Mẹ tỏa ra về phía Ngài. Tay phải của Thiên Thần chỉ xuống mặt đất kêu gọi lời tiếng: **Sám hối, sám hối, sám hối ..**"

*** Đức Mẹ Akita Nhật Bản Cảnh Tỉnh.**

"Nếu loài người không hối cải, Chúa Cha sẽ đáng hình phạt xuống thế gian. Hình phạt này sẽ khốc liệt hơn lụt lội, một sự thế gian chưa bao giờ thấy. Lửa sẽ rơi xuống từ trời. Một phần lớn nhân loại sẽ bị hủy diệt ..."

*** Đức Mẹ Đã Nhớ Thánh Faustina.**

"... Mẹ đã ban Đấng cứu độ cho thế giới, còn con phải nói cho thế giới biết về lòng thương xót bao la của Người và chuẩn bị cho thế giới đón tiếp Người đến lần thứ hai. Người không đến trong tư cách Đấng Cứu Thế Thương Xót, nhưng trong tư cách một Thâm Phán Chí Công ..." (NK 635).

Xe Lăn Đợt II

Sẽ được thu góp nơi quý Ân Nhân hảo tâm và phân phối cho các người già cả yếu đau bệnh tật của ba Giáo Phận miền bắc Hưng Hóa - Bắc Ninh & Huế - Tháng 4 - 2016

Xin Chúa Chúc Lành & Cảm ơn Quý Ân Nhân đã hy sinh dâng hiến

Tạ ơn Chúa vì quý Ân Nhân bên kia bờ Thái Bình Dương đã tặng đôi chân vững vàng

